

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:
Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Erstatning til Statskassen af Halvdelen af Expropriationsudgifterne ved Jernbane- og Havneanlæg i Fyen og Sjælland.

Formanden: Da den i Forretningsordenen foreskrevne Tidsfrist ikke er hengaaet imellem denne Sags første og dens anden Behandling, vil det, forat Sagen kan foretages i dette Møde, være nødvendigt, at Thinget giver sit Samtykke dertil. Jeg skal spørge, om Noget ønskes at udtale sig i den Anledning.

Da Ingen ønskede at høre sig herom, gif man til Afstemning, hvorved Thinget eenstemmigt med 46 Stemmer gav sit Samtykke til Sagens Foretagelse.

Man gif derpaa til 2den Behandling af Sagen.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 3065 ff.)

Der var til denne Behandling af Sagen fremkommet følgende Endringsforslag:

Af Jepsen:

Til § 4.

3die Stykke udgaar, og istedetfor sættes:

Indtil Loven af 11te Februar 1863 om den kommunale Bestatning efterhaanden træder i Kraft i de ovennævnte Kjøbstadcommuner og Handelspladser, lignes disses Bidrag ifølge § 1 b. og 2 b., efter vedkommende Communalbestyrelses Bestemmelse, dog saaledes, at mindst tre Tjerdedele af Beløbet bør fordeles efter de for Grundskattens Paaligning i hver af disse Communer givne Bestemmelser eller paa Bygningernes Assurancesummer.

Samtlige Lovforslagets Paragrafer samt Endringsforslaget sættes under Et under Forhandling.

Jepsen: Det havde, som jeg ved Sagens 1ste Behandling antydede, været min Hensigt at stille Endringsforslag om, at de Summer, som ere nævnte i Lovforslaget, skulde halveres, saa at altsaa Betalingstiden derved blev forlænget til det Dobbelte, altsaa til 16 Aar, idet jeg endnu fremdeles finder det ubilligt at fordre, at den nulevende Slægt fuldstændigt skal udrede en Erstatning, som dog gives for et Gode, der væsentligt vil komme en kommende Slægt til Nytte, og idet jeg ligeledes finder det ubilligt allerede nu, 6 Aar i det Allermindste forinden visse Egne i Sjælland ville faae Baner, at begynde paa at udskrive Forstud paa Erstatningen for Expropriationerne til dem. Jeg har imidlertid ikke vundet nogen Overbeviisning om, at det vilde være til nogen Nytte at stille saadanne Endringsforslag, eller om at de vilde blive saaledes understøttede, at der var nogen Chance for, at de vilde gaae igennem, og jeg har derfor idetmindste villet afvente denne Behandling for at see, om Noget muligen vilde slutte sig til den samme Tanke, forinden jeg i saa Henseende gjorde videre Skridt. Jeg haaber dog i ethvert Fald, at den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Lehmann) vil yde mig sin Understøttelse til saadanne Forslag, da han ved Sagens forrige Behandling vindicerede sig Hæren for denne Lov, og denne hans Ibræt jo let kunde gaae for hurtigt i Glemme, naar den Betaling, som Lovforslaget fastsætter, opførte om 8 Aar.

Jeg skal saaledes foreløbigt alene bede ærede Medlemmer om at ville stemme for mit til denne Sagens 2den Behandling fremsatte Endringsforslag til § 4, idet jeg skal tillade mig at angive mine Grunde til at have stillet samme. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at jeg har Grund til at troe, at Aarsagen til, at Lovforslagets § 4 er bleven affattet saaledes, som den nu foreligger med Hensyn til Udredelsen af Kjøbstædernes Bidrag, hidrører fra, at man har meent, at de Bidrag, der svarede af Kæmmerkasserne, kun kunde lignes paa Grund